

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1.º NÚM. 151

BARCELONA: DIJOS 1 DE JUNY DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA: Edició del vespre, 1 pta. al mes; Edició del matí, 1 pta. al mes.
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS, 75 cèntims.
Anuncis, esquetes, remissions y reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten anuncis mortuorials fins a las sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matinalada.

Anuncis del dia
SS. Corpus Christi, S. de l'Escom, ab y Fortuñat, ofa.—Professó general.
Sants de casa: Santa Marcel·la, Pere, Erasme y Blansa, mrs.
Quaranta hores: Avuy acaban en la iglesia parroquial de Nostra Senyora de Babilonia.—Se exposa a las sis del matí se reserva a dos quartes de vint de la tarda. Demà, comencen en la iglesia de Sant Jaume.—A las quatre de la tarda se reserva a dos quartes de vint de la tarda.
Cori de Maria: Fa la visita a Nostra Senyora de la Mare, en la seva iglesia, privilegiada, ó en la del Pi.
La Missa d'avuy: Es la de SS. Corpus Christi.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D. E. Lozano.— 31 maig
Hores d'observació: 8 matí; 8 de la tarda.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 760.04; 760.00.—Temperatures: Màxima: 27.6 sol; 27.1 ombra. Mínima: red. 19.0; 11.2 ombra.—Termòmetre tipo 17.6; 18.0.—Pluja en 24 hores: 0.00 mm.—Aigua evaporada en 24 hores: 0.00; 0.18.—Granulometria: 114; 23.0.—Vents: Direcció: ESE, SE. Velocitat per 1 m: 4.4; 6.8.—Estat del cel: Nubos.—Núvolos: Cú: 0.4; 0.6.—Observacions particulars:
Sortida del Sol: 4 h. 30 m.—Puesta: 7 h. 34 m.—Lluna plena: Sortida: 12 h. 17 m.—Puesta: 12 m. 38 m.

D.ª ANTONIA JOSEPHA MAS Y GINESTA

Vda. de don Lluçia Tey y Puigdollers

Ha mort havent rebut los Sants Sagraments y la Benedicció Apostólica
(Q. E. P. D.)

Sos afegits fills don Lluís, don Joseph, don Eduard, fillas polítiques donya Obdulia Boada y donya Isabel Pujol, neta, germans don Miquel y donya Beneta, don Lluçia, germans polítics don Jascinto Tey (ausent), donya Magdalena Arqués, don Joseph Casabosch, donya Manela Tey, don Quirze Espadaler, donya Josepha Pon, nebots, neboda política, cosins, demés parents, son consoci don Miquel Turuguet, y la Rabó Social Viuda de Tey y Turuguet, participen tan sensible pèrdua, suplicant a sos amichs y coneguts la tingan present en sas oracions y se servescan acudir, demà, divendres, a las deu del matí, a l'ofici que en sufragi de la sua ànima se celebrará a la parroquial esglesia de Sant Pere de las Puellas, y seguidament a la casa mortuoria, Gerona, 29, pera acompanyar lo cadavre al Cementiri Nou.

No's convida particularment.

OBRA NOVA

SANT FELIP NERI

Triptich en vers, original de
Mossen Jaume Collell
Mestre en Gay Saber
PREU, 2 RALS

DE FORA CASA

Narracions de viatge.—Preu, 3 pessetas
LA OBRA DEL EXCURSIONISME
Discurs.—Preu 0'50
per Joaquim Cabot y Rovira
Devant en las principals llibrerías

Sombrillas

En tot cas, Pa-
rayguas, Vans.
Gran novetat y economia, a la fabrica
El Louvre, 5, Archs, 5.

REGALO ALS PINTORS

de quadros. Tela ab bastidor de 100 per
60 cts., sis rals. Los demés articles a
preus reduhuts. Capellans, núm. 4, recó.

TRENCATS

Lo millor pera al-
liar y curar radical-
ment las trencadur-
as, los faciliatats bragar óptim hermal
Vins ab Regal privilegi, aparell medicinal
electre magnètic, únich al mon aplicat se-
gons prescripció facultativa.—Hores, de 9
y 1 y de 3 a 7.—Carrer de l'Unió, 17, ent.

FARMACIA SOL

CORTS, 226 — Devant de la Universitat — Teléfono 1762
Elaboració de CAPSULAS y PERLAS MEDICINALS, CONFITS, GRAGEAS,
AIXAROPS, PASTILLAS, VINS, y tota classe de productos farmacéuticos

Ayguas Arsenicals Cardó

FONT DE SANT ROCH MAN-NTIAL BOBROLL
Fan miracles en las afeccions herpéticas: en las dels órgans respirato-
ris (laringitis, bronquitis y catarros crónichs); en las del fetj y estómach
(dispepsia); en las de las vías urinarias; escrofulismo, obesitat (massa
gras), anómia, neurostenia y convalescencias cansoneras.
BEN AVIAT S'INAUGURARÁ un grandíssim edifici non ab todas las
comoditats com los primers de Catalunya y de tot Espanya. Altura del es-
tablishment, 630 metres. Clima sech y sense variació per sa pintoresca y
excelent situació geográfica.
TRACTE DEL MILLOR. Agradable estancia. Banys, dutxas, pulve-
rizations, teatro, billar, taula de 1.ª, de 2.ª, y restaurant a càrrech del re-
putat y simpático fondista de Sitges, En Francisco Carolese. Se llogan ha-
bitacions pera familias, per tota la temporada. A Tortosa hi han carnar-
ges del establishment, que arriban quant hi arriban los trens que surten de
Barcelona a tres quartes de sis del matí y a tres quartes de non del vespre.
Teléfono desde Cardó a Tortosa.
Ne dona informes son propietari, S. Cabestany, Aragó número 310, y
Carme, número 25, botiga d'ultramarins.—BARCELONA.

J. MARSANS ROF. — Valores y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

PERFUMERIA

EXTRANGERA y del PAIS; abundant assortit de las
mellors marcas ESPONJAS de todas classes. Preus
modichs.—FERRER y MARIMON, Portal del Angel, núm. 2.

Zarzaparrilla de Múnera

Se recomana pera curar ab éxit las malalties humorals
La Zarzaparrilla Múnera purifica la sang, enforteix los nervis y dona vitali-
tat a tots los órgans y funcions del cos.
Aquest producte está acreditat en todas las poblacions d'Espanya.
Hi ha tres midas de frascos: los grans son de cabuda 700 grams; los mitjans de
350, y la petita de 250.
Preparació al engrés y de Vins Xarops medicinals.

Farmacia de Joseph M. Múnera.—Passeig de Gracia, núm. 24.

AUTOMASAJE.

Per medi del *massage* practicat per sí mateix, sol ó
associat a altres medicacions, s'hi curan moltes ma-
lalties que son sintomas de malalties crónichs (nerviosas, mentals, feridura, obesitat,
diabetis, etc.). Ensenya a practicar lo doctor Sivilla, metje de número del Hospital de
Santa Creu, en son consultori de las malalties esmentadas. JAUME I, núm. 6, según
pis, primera porta, de 12 a 2 y de 6 a 7.

Hotel Martin. — Sant Hilari Sacalm

Apertura lo 15 de juny. Informes: Restaurant Martin, Barcelona

PASTILLAS MORELLÓ

Obran per inhalació y banyan tots los órgans respiratoris los vapors antiséptichs,
anticatarrals y antiastmáticos que deixan anar aixís que's fomen en la boca. Curan los
*refredats, tos, bronquitis, asma, dengue, catarros, roncquera, abcessos pulmonars, etcé-
tera*. Tenint una pastilla a la boca s'evitan los efectos nocivos del aire fret.

Farmacia del autor. Portal del Angel, núms 21 y 23

Notas políticas

"Aun hay patria..."

No tenim pas rahó prou fundada pera
entregarnos a la desesperació, puig si
bé avuy la sort ens es adversa, obehit
la llei de nostre destí nacional, no ha
de deixar de sernos favorable un altre
dia.

La historia espanyola es una alterna-
tiva de fets elevats y de grans baixes
y de segur que aquesta circumstancia ha
fet que sia Espanya un dels pobles més
desequilibrats.

Repasiss l'istoria d'Espanya y sem-
pre's veurá contrastar ja l'heroisme ab
la covardia, l'altiveza ab l'humillació,
la llealtat ab la perfidia. Lo mateix s'hi
registran regnats gloriosos com lo de
Carlos V, com regnats desastrosos com
los de Felip IV y Carlos II; épocas de
prosperitat com las de Carlos III, épo-
cas ruinosas com las de Carlos IV y
Fernando VII; moments de servilisme
en que's crida *Vivan las caenas*, com
momentos de febre revolucionaria en que
s'enderrocan dinastias seculars; defen-
sas gloriosas com las de Saragossa y
Girona, y capitulacions vergonyosas
com las de Santiago y Manila.

Aixís es que davant del espectacle
que s'ha donat ara ab motiu de la mort
d'en Castelar, ab la llogica obstinació
del general que's sublevá a Sagunto de
acompanyar vestit de gran gala al ca-
davre d'un dels homes que més va con-
tribuir a indisciplinar l'exèrcit propa-
gand doctrinas subversivas com las teo-
rias dels generals Foy y Bugeau que
«... el soldado no puede ser instrumento
de la autoridad... » y que tenint, com té
criteri, tampoch «debe obedecer ciega-
mente a las autoridades» indubitable
«rebelarse ante las órdenes arbitrarias»
y demés idees contra la disciplina que
exposá en el célebre discurs del 3 d'Oc-
tobre de 1869; y ab l'empenyo del cos
d'artilleria de dedicar una corona a
dels 191 diputats que en 7 de Febrer de
1873 donavan un vot de confiança al go-
vern d'en Ruiz Zorrilla pera desorgani-
zar a tant distingit cos del exèrcit;
davant d'aquest espectacle y del espec-
tacle d'un poble que vitoria als gene-
rals qu'han perdut tot un imperi colo-
nial fentnos passar per l'humillació més
gran que's pot fer passar a un poble, al
veure que vivim encara en plé espanyo-
lisme's desvanex fins lo més petit te-
mor de que ja hagi arribat l'hora pre-
senciada per alguns timorats de la des-
composició de la nació del Cid y d'en
Frasquito y ab la confiança de que
aquesta generalitat que s'han passejat tan
mauats pels carrers de Madrid, han de
reverdecer los laurels de San Quintín
y Pavia no hi ha espanyol que no se
aconsoi.

«Aun hay patria.»

Dugas cartas

Senyor Director de LA VEU DE CATALU-
NYA.
Molt estimat amic y company de catala-
nisme: Lo dia 27 del corrent, confirmant
un prech verbal fet lo dia abans, vaig di-
rigir al senyor Director de *La Renaixensa*,
una carta en que li deya que, «havent vist
reproduhit l'endemà mateix de la seva pu-
blicació, en lo periódich que dignament
dirigeix, y en que hi tingut lo gust d'es-
criure tanta anys, un article sobre la codi-
ficació catalana, publicat en lo *Gerona*,
del dia 15 del corrent, li agraïria que així
mateix reproduhís la carta que vaig tenir
l'honor d'enviar al senyor Director
d'aquell periódich y que en ell ha apare-
gut en son darrer número sortit lo dia 25.»
Malgrat los dias transcorreguts no hi
vist reproduhida tal carta en *La Renaixen-
sa*, ni hi rebut cap contesta de simple aten-
ció com mereixia la cortesia de la meua
petició; mes com jo no dech consentir que
publicat l'article en un diari catalanista
de Barcelona, deixi d'aparèixer també en
la premsa diaria catalanista la meua de-
fensa, aprofitant la favorable circumstan-
cia d'haver hi avuy dos diaris catalanistes
en la nostra ciutat, me veig en lo cas de
molestar a V. preguntant que ab la publi-
cació de la meua carta al senyor Director
de *Lo Gerona* su deixi lo que no ha tin-
gut a bé fer *La Renaixensa*.

La carta en qüestió apareix en lo núme-
ro del 25, del *Gerona*, a la bona fé y leal-
tat de quin Director estich molt agraït.
Aprofito l'ocasió pera repetir-li testi-
moni de sa afectuosa consideració, s. s. y
amic, Lluís Durán y Ventosa.
Barcelona, 31 Maig de 1899.

Sr. Director de *Lo Gerona*:
Molt senyor meu y distingit company
de catalanisme: en un article sobre la
codificació catalana del nostre amic y com-
pany Saguer, publicat en lo periódich de
sa digna direcció, y que hi vist reproduhit
en *La Renaixensa*, s'hi transcriuen uns
paragrafs d'un que, sobre's Apèndix al
Còdich Civil espanyol, vaig tenir l'honor
de publicar en l'esmentat diari fa tres
anys, ocupant-me del Projecte d'Apèndix
reelactat per la Academia de Dret No s'hi
diu en dit article que jo hagi canviat de
opinió, ni s'hi alça direcció ni indirecta-
ment res de que jo pugui queixarme en lo
sentit d'acusar-me de cambi de criteri;
mes com se vulga que aquella reproduc-
ció d'una part del meu article ve combi-
nada ab judicis personals del senyor Sa-
guer sobre's treballs del meu pare en lo
ministèri de Gracia y Justicia a favor del
Dret català y de un quant temps a aquesta
part veig que s'está formant una llegenda
ridícula de transició ó de menos una at-
mosfera de recels y de desconfians respecte
de molts elements catalanistes, encare que
dech tenir lo convenciment de que no pot
ser tal la intenció de bons y leals amichs
com V. y lo senyor Saguer, espero que'm
permetràs vindicar mon catalanisme, pu-
blicament sostingut desde més d'onze anys
a aquesta part, contra qualsevol suspicció
en contrari que pogués fer neixer una in-
teligencia errada del article esmentat del
Gerona.

Lo que vaig dir en aquells y molts ar-
ticles que tingut publicats sobre's medis de
assegurar a Catalunya son Dret civil es lo
que encare crech ara.

Com havors, podria repetir avuy lo que'l
senyor Saguer me recorda, de que un

Apèndix migrot, afegit a un Còdich civil
y d'esperit diferent, no pot ésser lo
portavoz del nostre Dret, y com havors
crech que lo única garantia ferma y segura
de la conservació del nostre dret es la
autonomia. Las mateixas idees que tenia
sobre'l sistema d'Apèndix, científica y
pràcticament considerats, segueixo tenint
avuy.

Mes no vol dir aixó que jo deixi d'estar
conforme ab la creació de la Comissió del
Dret català, ab encarregar de formular lo
Projecte de llei que ha de contenir las
institucions civils de Catalunya, y aixó no
solament per l'amor que m'inspira y'l res-
pecte que tinc a qui l'ha disposat, rahons
que crech que foren per si solas prou com-
prensibles, sino perque, com la immensa
majoria dels catalans y tots los catalanis-
tas que están una mica enterats de la si-
tuació actual del dret de Catalunya, crech
que la qüestió és plantejada avuy, pre-
cisament gracies a aquell decret, d'una ma-
nera completament diferent que tres anys
enrera, no tractantes ja d'Apèndix mig-
rot, ni d'apèndix estranyos, sino que
ens trobem ab que avuy se confia la tasca
de la codificació del nostre dret civil a la
matruxa catalana, a una Comissió per
ella lliurement elegida, Comissió que po-
drá fer, y sabem que's proposa fer, per
comptes d'un Apèndix, un Còdich Civil
casi complet; y essent aixís, crech que jo,
no solament com a fill del ministre a qui
la obra's deu, sino com a catalanista,
tant convençut com lo qui més, puch do-
nar-me per satisfet de que al fi s'hagi do-
nat alguna garantia seria al Dret de la
nostra terra.

Y me penso que tinc jo aquest dret, y
que no es cap disbar la constitució de la
Comissió del Dret català, y que al oprimir
aixó opino com tots los catalanistes, al
veure presidint la Comissió al nostre emi-
nent mestre don Francisco Romani y Puig-
dengolas, President avuy de la Unió Cata-
lanista; essent Secretari mon bon amic
y mestre també de tots en doctrina catala-
nista, l'Enrich Prat de la Riba; y figu-
rant hi ademés, ab altres juriconsults
ilustres, los catedratics don Joan de Deu
Trías, precisament per lo Colegi d'advoca-
tos de Gerona, ab gust y potes gracies als
esforços dels companys catalanistas, y don
Joan Jose P. Rmanyer, catalanista gens
sospitós, y que, no obstant, no fou elegit
per la Facultat de Dret pera tant impor-
tant càrrech sense haver abans manifes-
tat, al ser preguntat sobre son radicalisme,
que, encare que partidari de la autonomia
lligatissim de Catalunya, crech que avuy
devia prestar son consens a la obra de la
esmentada Comissió. Crech que cap d'ells
era partidari d'un Apèndix fa tres anys, y
que son criteri, com lo meu, no ha can-
biat, sino que lo que hi ha es que avuy se
tracta d'una cosa molt diferent.

Abans de la amabilitat de V., senyor
Director, si'm permetés entrar a contes-
tar los atacs, que puch creure injustifica-
ts, que lo senyor Saguer dirigeix als da-
rers Reals Decrets del Ministèri de Gracia
y Justicia, y a las sevas queixas per no
haver formulat projectes de llei, que no
ha raygut en que eran imposibles, no ha-
vent hi constituhits; però e'm metim
que hi digni que'l meu pare, que ha sigut
mestre de tots, no sols de Dret català, sino
d'anor a las nostras institucions, está bea-
disposat a fer per Catalunya y especial-
ment per son Dret, tot lo que humani-
ment sigui possible; però que ni ell, ni
ningú, verá capés de vèncer las dificultats
terribles que ha d'oposar la atmosfera, di-

recta ó indirectament hostil, en que té de
obrar, si desde Catalunya no se l'ajuda,
donant-li al menos l'apoy moral que nece-
sita, llinyant per ella ab los que al fi son
més forts, y que ho serán molt més si's
catalans se desuneixen.

La inserció d'aquestas ratllas en lo pró-
xim número del setmanari de sa direcció,
será un favor que espera de son leal com-
panyerisme y que li agraïrà de cor son
afectíssim a. y s. s.

LUIS DUGAN y VENTOSA.
Barcelona 16 de Maig de 1899.

Maria del Carmen

Estava plé de gom a gom el teatro del
Tivoli, ab tot y ser tan espanyols. S'inau-
gurava la temporada de zarzuela ab la
companyia del Teatro Parish de Ma-
drid, y s'estrená a Barcelona la ópera
espanyola, en tres actes, «Maria del
Carmen», del jove músich, aquí tan es-
timat, n'Eurich Granados.

Y no sols era numerosíssima, fins a
no pogner més, la concurrencia, sino de
un género molt distingit que no's pro-
digia gaire en el teatro del Tivoli, ni
forma part del públich habitual del es-
pectacle de zarzuela. Però's tractava
d'en Granados, que compta aquí ab tan-
tas y tan notables relaciones, y ab tanta
y tanta amichs que li desitjan gloria y
proli, y's tractava d'una ópera espany-
nola, d'un altre ensaig, y aquesta vol-
ta d'un artista de debó, de tempera-
ment delicat y gust exquisit pera por-
tar la zarzuela espanyola pel camí de la
ópera.

Ab tot y aixó, se notava en el teatro
la presència d'una part de públich que
semblava haver anat allí resolta a que
no li agradés de cap manera «Maria del
Carmen», en contraposició a la part de
públich que hi havia anat ab fins desit-
jos de que la obra d'en Granados agra-
dés francament a tothom. Aixó's veya
ben a las claras a cada pas, y, pera
l'espectador que va al teatro exempt de
preocupacions, es ben sensible. Misteris
dels bastidors de la platea, forsa més
complicats a voltas y més enutjados
encara que'l bastidors de la escena.

La ópera d'en Granados está compo-
sada sobre'l drama «Maria del Carmen»,
d'en Felix y Codina, darrerament pre-
miat per la Academia Espanyola, y com
que la ópera segueix pas per pas la ac-
ció del drama, fora d'alguna escena afe-
gida, de caràcter descriptiu y pinto-
resch, no hi ha perque parlar del lli-
bre.

La obra musical produeix, en con-
junt, un efecte contradictori. Un la sent
distingida, culta, ab qualitat, donchs,
pera deixar satisfet al esperit delicat, y
no obstant, no deixa l'ànima assadolla-
da y satisfeta, sino ab certa recansa
que de bell enteni na no sap explicar-
se. Es que, a mon entendre, el tempera-
ment distingit, senyor, cult, d'en Gra-
nados, no pot encaixar de cap manera
ab el género zarzulesch, mal vulga
dirse ópera espanyola a la zarzuela per

